

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαρ ἡ δις, λ. 40, πρὸς ἑως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 13, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΓΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ
ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΘΑ ΕΚΔΙΔΗΤΑΙ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

ИТОИ

ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

BOYΛΗ

Τετάρτη — 14 Νοεμβρίου.

Ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὁ κ. Φλογαΐτης ἐκχύνει τὰς φλόγας του κατὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δι' αὐτοῦ ζητεῖ νὰ καταναλώσῃ καὶ Ἐπαρχία, καὶ Ταμεῖα, καὶ Τμήματα παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις, καὶ ὅλον τὸ σύστημα τῆς Διοικήσεως, καὶ κεφάλαια, καὶ τοκογλύφους, καὶ καὶ . . .

Κατὰ τῆς ἐπιστημονικῆς σοφίας τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἀντε-
τάχθη ἡ πρακτικὴ θεογνωσία ἐνὸς βουλευτοῦ ἐκ Λαμίας· τὸ
φαῖν ἔπανωφόρι τοῦ Καλλιγᾶ διαδέχεται ἡ φουστανέλα

τοῦ Τράκα. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν συναδέλφων τοῦ δὲν ἔχουσιν ὀρεξιν, νὰ διδαχθῶσι μαθήματα πολιτικῆς ἀπὸ φουστανελάν, καὶ εἰς μάτην διαμαρτύρεται, καίτοι μὴ φουστανελάς, ὁ κ. Στάϊκος. Ὁμιλῶν ὁ κ. Τράκας, ὡς τρακατρούκας καθίστα ἁπορρώδεις τοὺς βουλευτάς.

Διήρεσα τὰ καὶ καὶ ὅχι συμφώνως μὲ τὸν τόνον, ὃν προσ-
εδέχοντο ἀπαγγελλόμενα :

Εἰς καὶ ὄχι μεθυσμένα.

Εἰς καὶ καὶ ὅχι νοικοκυρίσῃα.

Εἰς καὶ καὶ ὄχι πεθαμένα.

Τὸ ζωηρότερον ὄχι ἐβροντοφώνησεν ὁ Στεφανίδης. Καὶ τὸ
ζωηρότερον καὶ ἐκεραυνοβόλησεν ὁ Κυβερνήτης.

Τὰ ὅχι τῶν Ὀθωμανῶν ἀντιπροσώπων ἐβγήκαν ἀπὸ τὰ
στόματά των ἐνδεδυμένα ὅλην τὴν παροιμιώδη νωθρότητα
τῆς φυλῆς των· δὲν ἦσαν ἀκόμη ναι, ἀλλ' οὔτε πλεόν ὃχι.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς διαιρέσεις βεβαίως δὲν ὑπάρχει
τὸ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τὸ ἐκτρομακτικόν.

Τέλος πάντων. Ἡ λεχῶνα Βουλὴ ἡλευθερώθη. Κακὸς τοκετός!

Ἐπὶ τόσας ἡμέρας παρετεινόντο αἱ ὠδίνες. Καὶ τί κοιλοπόνημα! ἡ λεχὼ ὑπέφερε φοβερά· εἶχε καταβληθῇ δὲν ἤξευρε τί ἔλεγεν. Ἀπὸ τοὺς πόνοους, ἀπὸ τὴν ζάλην τῆς ἐβλασφήμα τὸν σύζυγον Ζηνόπουλον, ὅστις τὴν εἶχε φέρει εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν θέσιν. Ἀγρίεψεν. Πολλάς φορὰς ἐσηκώθηκεν ἀπὸ τὸ κρεβάτι τῆς διὰ νὰ πάρῃ τὰ βουνα.

Ὅλους τριγύρω τῆς τοὺς παρεξήγει, τὰς ὑποπτεύετο· τοὺς ἐγρατσούνιζε, καὶ συγχρόνως ἐγρατσουνίζετο μονάχη τῆς.

Φοβερὸ κοιλοπόνημα.

Καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέπει νὰ συγχωρήσῃτε τὰς παρεκτροπὰς τῆς, καὶ τὴν διαγωγὴν τῆς διαρκούσης τῆς ἀγωνίας, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἱατροὺς, πρὸς μαιευτῆρας καὶ μαῖας, Κουμουνδουρικὸς καὶ Δεληγιαννικὸς, ἐπιστήμονας καὶ ἐμπειρικὸς, ὅσοι τῇ παρείχον τὴν πεφωτισμένην ἀρωγὴν των.

Τὸ ἀσθενέστερον αὐτῆς φιλοφρόνημα, τὸ ὅποιον ἀπηύθυνεν εἰς στιγμὰς κατευνασμοῦ ἦτο :

— Εἶσαι ψεύτης!

Τὸ δὲ βαθύτερον κομπλιμέντον, τὸ ὅποιον κατὰ τὰς ἐσχάτας στιγμὰς τοῦ ἄλγους τῆς, ἔρρηξε σήμερον πρὸς ἓνα τῶν μαιευτῶν τῆς ἦτο :

— Χαμάλη τοῦ κερατῶ!

Τὸ ἠκούσαμεν. Εὐτυχῶς, εὐθὺς μετὰ ταῦτα ἐναρκώθη, καὶ μετ' ὀλίγον ἔτεκεν. Ἄλλως ποῦ ἤθελε νὰ καταντήσῃ! Ὅλοι θὰ ταῖς ἔτρωγαν ἀπὸ αὐτὴν· δηλ. θὰ ἐτρώγετο.

Τὰ ἄλλα λογάκια τῆς ἦσαν σχετικῶς χρυσαῖς μετριότητες οἷον :

Εἶσαι κακοήθης!

Δὲν καταδέχομαι νὰ ὁμιλῶ πρὸς σέ!

Κατάπτυστον ὄργανον!

Σκασμός!

Καὶ ἄλλα.

Ἀλλ' ὁ πατὴρ Ζηνόπουλος δὲν χαίρει διὰ τὸ νεογνόν του. Εἶνε θηλυκόν. Θηλειά, ἐντὸς τῆς ὁποίας πνίγονται αἱ ἐλπίδες του.

Μολοντί πολλοὶ φίλοι του ἢ διὰ νὰ τὸν παρηγορήσουν ἢ ἐκ συμπαθείας διῴσχυρίζονται ὅτι τὸ βρέφος εἶναι ἀρσενικοθήλυκο.

Κουτρούλης.

Ο Κ. ΧΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁμολογουμένως μεταξὺ ὅλων τῶν λαθόντων μέρος εἰς τὴν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πρώτῃ πολιτικὴν συζήτησιν διεκρίθη ὁ βουλευτὴς Εὐρυτανίας κ. Χατσόπουλος. Διεκρίθη ὡς ῥήτωρ· διεκρίθη καὶ ὡς πολιτευόμενος. Ἄν καὶ δὲν συγκαταριθμῆται μεταξὺ τῶν ὀλιγίστων ἐκείνων τοῦ Κοινοβουλίου μελῶν, τὰ ὅποια διὰ σειρᾶς κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων ἀπέκτησαν ἐπ' αὐτοῦ ἀκαταγώνιστον ἐπιρροὴν καὶ οἱ λόγοι των ἔχουν σημασίαν εἴτ' ἐν μειοψηφίᾳ εὐρίσκονται εἴτ' ἐν πλειονοψηφίᾳ, οὐχ ἦττον ἡ ἀγόρευ-

σίς του προὐκάλεσε καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς πολλὸ ἐνδιαφέρον. Ἐντὸς, ἔλαβε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ταράξῃ τοὺς ὑπουργοὺς, ἓνα δὲ τούτων, τὸν μᾶλλον τῶν ἄλλων εὐερέθιστον, προὐκάλεσεν εἰς ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ ὁποίου βεβαίως δὲν ἐξῆλθε νικητής. Ἐκτὸς, ἐκυκλοφόρησε διὰ πολλῶν φύλλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ἐπίσημα κομματικὰ ὄργανα ἀπεφάνθησαν θερμὰ ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα μᾶλλον ἀνεξάρτητα τὸν ἔκριναν εὐμενέστατα. Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ εἴπομεν ἤδη τὴν γνώμην μας, ἀπόρροϊαν πιστῶν ἀντιλήψεων ἀμερολήπτων φίλων μας.

* *

Ἐάν ἤδη ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ἀγόρευσιν αὐτὴν, τοῦτο πράττομεν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κειμένου, ἐμποιήσαντος καὶ εἰς ἡμᾶς λίαν δυσκόλους εἰς τοιούτων εἰδῶν ἀπολαύσεις, ὄντως ζωηρὰς ἐντυπώσεις.

Ὁ κ. Χατσόπουλος πράγματι ἔχει, ὡς κοινῶς λέγεται, τὸ δῶρον τοῦ λόγου· εἶναι ῥήτωρ. Ἐχει τὴν ἑξιν τοῦ κοινοβουλευτικῶς ἀγορεύειν ἐν ἑαυτῷ· ἐπιτίθεται, ὡς εἰ ἦτο κάτοχος τῆς τεχνικωτέρας πυγμαχίας τοῦ ἀγγλικοῦ παρλαμέντου. Φυλάττει πλήρη ἀδρότητα ἐν τῇ φράσει, ἀλλὰ καὶ πλήρη σαρκασμὸν ἐν τῇ οὐσίᾳ. Δὲν ἀντλεῖ τὴν ἐπίθεσιν ἀπὸ τῶν λέξεων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐπιχειρημάτων.

Ἡ κυριώτερα ἐργασία του ἦτο νὰ φέρῃ εἰς ἀντιπαράστασιν τοὺς δύο κύριους Τρικούπας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ 1879 καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1882. Καὶ ἔφερεν εἰς ἀπελπισίαν καὶ τὸν ἓνα κύριον καὶ τὸν ἄλλον. Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Χατζοπούλου ὁ Τρικούπης τοῦ 1879 δὲν ἐτόλμα ν' ἀτενίσῃ τὸν Τρικούπην τοῦ 1882· καὶ πάλιν αὐτὸς ἀπέστρεψε μετ' ἀποστροφῆς τὸ πρόσωπόν του ἀπ' ἐκεῖνον.

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐνέχυσε καὶ ἱλαρότητα καὶ ἀγαλλίασιν εἰς τὰς τάξεις τῆς συμπολιτεύσεως· προὐκάλεσεν ὅμως καὶ θόρυβον καὶ ἀγανάκτησιν εἰς τὴν ὑπουργικὴν φάλαγγα. Οἱ κύριοι Ῥάλλης καὶ Λομβάρδος ἐζήτησαν νὰ ἐκδικηθῶσι χυδαίως· ἀλλ' ὁ κ. Χατσόπουλος τοὺς ἀπεστόμωσεν εὐγενῶς.

* *

Δὲν ἐτάραξε μόνον τοὺς κύκλους τῶν δύο Τρικούπιδων, ἐξήπλωσε κίτρινον φῶς ἐπὶ τῆς συναλλαγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κυβερνήσεως μετὰ τὸ κόμμα του. Δὲν ἔσχισε μόνον πᾶσαν συνείδησιν μεταξὺ τῶν δύο κεφαλῶν τοῦ κυρίου προέδρου τῆς κυβερνήσεως, τῆς οἰκονομικῆς κεφαλῆς τοῦ 1879 καὶ τῆς ἀνοικονομήτου τοῦ 1882. Ἐσχίσε τὸ συμβῶλλον τὸ ὅποιον ἦν τότε τοὺς ὁπαδοὺς μετὰ τὸν ἀρχηγὸν καὶ παρέστησε λίαν εὐφυῶς καὶ ἀληθῶς τὸν ἀρχηγὸν προτείνοντα νέας, συμφωνίας εἰς τοὺς ὁπαδοὺς του. Καὶ ἡ συμφωνία αὕτη δὲν ἐπροτείνετο πρὸς συζήτησιν, ὡς ἀρμόζει πρὸς ἄνδρας νομοθέτας, ἀλλ' ἐπροτείνετο πρὸς ἐπιβολὴν καὶ προσκύνημα, διότι ὁ κ. Χατσόπουλος, καθὰ ἐκ τοῦ λόγου του προκύπτει, ἔχει ἰδεάν μεγάλης βεζυρείας τοῦ κ. Τρικούπη. Τὴν δὲ βεζυρείαν αὐτὴν τὴν προέβαλεν εἰς τὰς τάξεις τῆς συμπολιτεύσεως διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τί τὸν κάμνει αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς τέους φίλους του, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐκπληξίν του τί τοὺς κάμνει αὐτοὺς νὰ μένουν. Τοὺς ἔφερεν οὕτω εἰς δύσκολον θέσιν καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸς τὴν ὑπεράσπισιν τούτων ἀπέναντι τῶν ἐγκαρδιώσεων τὰς ὁποίας τοὺς ἔκαμεν ὁ ἀρχηγός των ὡς πρὸς λειποψυχούντας, ὅτι δὲν πρέπει νὰ φοβηθοῦν ἐκλογικὰς ἀποτυχίας καὶ δειλιάσουν εἰς τὴν ψήφισιν φόρων ἀντιδημοτικῶν.

Εἰσελθὼν εἰς τὸ νομισματικὸν ζήτημα, ἀπεκάλυψε τὴν ὑπὸ γελοῖον προσωπεῖον κρυβείσαν φορολογικὴν ἀπάτην